

Maade, medens dog Hovedgrupperne af saadanne vedblev at være paa faste Hænder. Man kan ogsaa indvende, at Grændserne overhovedet vilde være vanskelige at bestemme, og at de vilde faae mindre at betyde, naar de kun kunde angives i almindelige Udtryk. Men jeg troer dog, at det er sikkrere og vil have gode Følger for Politiets fremtidige Virksomhed, naar der er en bestemt Forretningsfordeling mellem de høiere Embedsmænd allerede i Loven, og denne ikke heel og holden kastes ned i et Regulativ, som blot Justitsministerens Velvilje, naar Politidirektøren trængte haardt paa, kunde forandre. Jeg indrømmer fremdeles, at det er en Behagelighed for Politidirektøren, naar han selv temmelig frit kunde bestemme, af hvem han vilde lade denne eller hiin Forretning udføre, men derved klæber der dog en stor Ulempe. Det er nemlig den, at Politieembedsmændenes Selvstændighed svækkes ved, at de ikke have en bestemt Forretningskreds, at der ikke er tilbeelt dem en bestemt Myndighed og et bestemt Ansvar, samt derved, at det hele Personale staaer som en mere uformelig Masse overfor Publikum, saa at det hele Ansvar og den hele Myndighed først samles paa den øverste Spidse, hos Politidirektøren selv. Medens jeg vel veed, at Praxis og vel ogsaa Lovbestemmelser hidtil have henviist visse Arter af Politiforretninger til bestemte Embedsmænd, som f. Ex. at Assistenterne have haft visse bestemte Forretninger at afgjøre paa deres eget Ansvar og have haft deres egne Kontorer, saa troer jeg, at det dog har bidraget Meget til at bringe Politiet i Forsald, at Embedsmændene overfor Politidirektøren have savnet Myndighed og Selvstændighed. Jeg troer, at det har ført saavel dertil, at Myndigheden ikke altid er bleven brugt, hvor den skulde bruges, som dertil, at den er bleven overskreden paa andre Punkter. Naar man vil indvende herimod, at man ikke, naar man ansætter en Person, kan vide, om han netop er dygtig til disse eller hine Forretninger, om han ikke bedre kunde anbringes ved andre Forretninger end dem, han først faaer, saa falder jo denne Indvending bort derved, at der — hvad jeg fuldstændigt billiger — i Regulativet er fastsat, at herefter skal Oprykning i Reglen stee nedenfra, alene efter

Dygtighed. Man vil altsaa ikke let komme i det Tilfælde at skulle ansætte ukjendte Personer i høiere Poster; man vil kjende dem iforveien; naar man besætter Posterne, vil man altsaa kunne gjøre det efter de Paagjældendes særlige Dygtighed.

Jeg skal med et Par Exempler tillade mig nærmere at paavise, hvad jeg mener. Tage vi for det Første Politidirektøren selv, saa findes der ikke et Ord i Loven eller i Regulativet om, hvad han skal bestille. Det kan jo ogsaa kun bestemmes ganske almindeligt, saaledes at han skal være Den, der har den øverste Ledelse af alle Politiforretningerne i alle deres Forgreninger. Men dernæst komme vi til Vicepolitidirektøren. Om hans Forretninger findes i Loven Intet. I Regulativets 20de Paragraph findes derimod anført, at Vicepolitidirektøren, der bestilles af Kongen og lønnes af Statskassen, udfører paa eget Ansvar den Deel af de til Politidirektøren henlagte Forretninger, som overdrages ham af denne, og fungerer i Politidirektørens Forsald i hans Sted. Men dette finder jeg nu meget lidet ønskeligt, at denne høitlønnede og efter særlig Dygtighed valgte Embedsmand, der staaer Politidirektøren nærmest, slet ikke skal have nogen bestemt Forretningskreds, at det skal afhænge ene og alene af Politidirektørens Forgodtfindende, hvilke Forretninger han vil overdrage ham at udføre. Man kan jo ganske vist, naar man første Gang besætter disse Poster, tage særdeles Hensyn til Politidirektørens Dulle ved Ansættelsen af Vicepolitidirektørens Post og altsaa sikke sig, at det bliver to Mænd, som man iforveien veed omtrent have de samme Anskuelser og ville handle i Udførelsen af de forskjellige Forretninger omtrent efter de samme Grundsætninger; men man kan dog ikke altid tage dette Hensyn. Der kan komme en ældre Politidirektør og en yngre Vicepolitidirektør eller omvendt; forfagt, der kan mellem disse to Mænd vise sig stor Forskjellighed i Grundsætninger, og deraf vil Følgen let blive, naar deres Forretningskreds er ubestemt, at den ene kommer til at staae hindrende i veien for den anden. Er Politidirektøren en energisk Mand, og Vicepolitidirektøren en mindre energisk, saa bliver Følgen, at